

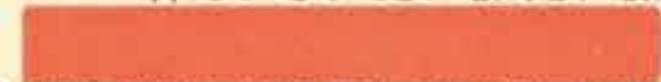
אלו מציאות פרק שני בבא ביציעא כח

ספורה
החיים

אלה הם דקנן מלא תכריך * דמסוס כימנא מהדרינן
ואם נתן מנוה סימן מהזרין לו ואזי נפול מיניכ דלוה מי
ניחא ליה דתיכוי כך תקנחא דניכדרי בכימן והא ניהא
ליה דלכוו ניד סמונא לעולם : כדבנינן * בעדים : אם

אמר רבא " סימנין דאורייתא . בתיב (דמדיס כג)
והיה עמך עד דרוש אחיך אותו * וכי תעלה על
דעתך שיתננו קודם שידרשנו אלא דרשהו
אם רמאי הוא או אינו רמאי לאו בסימנין ש"מ
אמר רבא אם תימצי לומר סימנין דאורייתא

סימנין וסימנין * יניח סימנין ועדים - ינתן
לבעל העדים סימנין וסימנין ועד אחד * עד
אחד כמאן דליתיה דמי ויניב עידי אריגה
ועידי נפילה * תנתן לעידי נפילה דאמרינן
זביגי זבגה ומאיניש אדרינא נפל מידת ארכו
ומידת רחבו * תנתן למידת ארכו ומידת רחבו
שעורי קא משער לה כך מכסי לה מדה וקאי
ומידת ארכו לא משתער לה מידת ארכו ומידת
רחבו ומידת גמיו * ינתן למידת ארכו ורחבו
מידת ארכו ומידת רחבו ומידת משקלותיו *
אומר סימני הגט והיא אומרת סימני הגט * ינתן לה במאי אילימא במידת

הימנא לומר כימניס
דאורייתא * רבותא נקט דאזי
אמרינן דאורייתא אפילו הכי
עדים עדיפי כדמפרש ואזיל
סימנין ועדים ינתן לבעל
עדים : סימנין וסימנין * בלו
שנים ונהנון סימניס : יניח *
עד שיבא אליכו : מידת
ארכו כו' * זה אומר מידת
ארכו וזה נותן מדה רחבו :
שעורי משער לה * אם ראה
אוחה ניד סכעליס שיערה
כשהיס בעלס מכוסה כה אם
טלית היא : מידת ארכו
ורחבו ומידת גמיו * זה אומר
כך ארכה וכך רחבה וזה אומר
ארכה ורחבה כך וכך הגוה
בין הכל אכל אינו יודע כמה
באורך וכמה ברוחב : גמיו *
באס יווייה עבויס כמין *
שלנו לכי קרי אורך ורחב
יחד גמיו : הוא אומר סימני

לפי כ'
ג' ב' :

עין משפט
בר ביצוח
צח
א פיר פיר
מה אביס
כלסס ס
מגילס ג
פסודס ג
צו
כ מיי שס
כלכה ו
סמג פשיקוד
פושט ח"ט
סי רסו ס"ח
[ע"י חוס]
ר"כבג :
ד"ס כפ"ה
צו
ג מיי כלסס
סס פושט
סס פשיקוד
צח
ד מיימן כ"ה
סס פושט
סס פשיקוד *
צמ
ס מיי שס
פ"כג ז
טו פ"ט סס
מייס"ה

מצא הכריך של שערות מי ניהא ליה ללוה כו' * וה"ה
אין ניהא ליה דכי ילוה לאחר דליכדכו ליה לדידיכ
וי"ל דאינו רוצה להפסיד עהכ כדי לכיות בספק ריוח
פעם אחרת : חמשה עשר יום * וה"ה וכלה ח"י היא
ד' מאות פרסס על ד' מאות
פרסס * ומכלך אדם עשרה
צרכאות ביום * כוי ארבעים
יום באורך וירושלים מן סירדן
שכוח תחום ח"י מסלך יום
אחד כדליתא בבבלי (ד' ס')
נשאר מלד אחד ל"ט ימים
וי"ל דעס כרמיס ויערוס היה
ארבע מאות פרסס הכל
מישובג לה היה כל כך * :
דא צעינן כולי האי * וכגי
בתלתי יומי וה"ה דשכעה
ומיס ומחלס לריך דהיינו תלי
של ט"ו יום וי"ל דכי לא שכיחי
שיירתא ואין סולך בליגס גם
כל כיום אינו סולך לפי שלא
ימלא מלון בערב * :
אכן

רמזים מירושלים כנהוגים : באבידה יותר מדאי ת"ר רגל ראשון אומר רגל ראשון דגל שני אומר רגל
 א"ג וכיון דכתיב הוא חוסה שני רגל שלישי אומר סתם ואמאי לימא רגל שלישי דלא אתי לאהלופי
 מסהכרא : דמית עלמא * בשני שני גמי
 לוח יס לו טובים בשנים :
 שמת מינה * מדלא יהבי ליה רבנן שהות אלא הליכה וחזרה : גלימא מכרין * זה שמנאם מכרין שם חפץ טלית
 מנאתי ולכך לא כוונתו ניסן שהות יום אחד לעיין בכליו מס אחד שהאדם יודע כמה טליתות יס לו וכססוה ככיתו
 לודק אם ימנאנה גלון נרין שהות : דלוי ס"ד אבידה מכרין * ואינו מזכיר שם ההפך ליתבו ליה לכל חד וחד
 אלתו טפי יומא לעיוני במאניה אם כל כליו בידו ושלוגמא היא כהא לקמן : לא הטריחו * זה שיבא בובה וחר מו'
 ימים : רגל ראשון * שהות מכרין : אומר * כהכרתו זהו רגל ראשון שלא להטריח את האובד לחזור וכשיבא רגל
 שני יעלה לרגל ויתן סימניה : שלישי אומר כהם * אבידה מנאתי ואינו אומר חזרה רגל הוא למנאתה כדי שלא
 יסמוך האובד על רגל כהא ויבין שזהו רגל האחרון :
 אס'

כ"ט סו סג
 ע"ז י
 טו"ג ח"ה
 ס"ק ס"ח
 קו
 נ מ"י פ"ג
 מ"ג ג"לס
 וחזרה ס"ח
 סמג כ"ט
 טו"ג ח"ה
 ס"ק ס"ח
 קו
 ס מ"י פ"ג
 פ"ח אבידת
 חלוקה